28/03/2020

“Η Θεία Ευχαριστία και οι Εικόνες δεν αποτελούν μέσα μεταδόσεως ασθενειών”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας

Σε διευκρινήσεις προέβη όσον αφορά στη χθεσινή εγκύκλιο του Μητροπολίτου Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας κ. Ιωήλ, το Γραφείο Τύπου της εν λόγω Μητρόπολης.

Αναλυτικότερα αναφέρεται: “Μετὰ ἀπὸ ὁρισμένα ἐρωτήματα ποὺ προέκυψαν μὲ ἀφορμὴ τὴν **πρόσφατη ἐγκύκλιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως** (133/27.3.2020) γιὰ τὸ θέμα τῆς πανδημίας σὲ σχέση μὲ τὰ ἱερὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας καὶ προκειμένου νὰ μὴν δημιουργηθοῦν ἐντυπώσεις ξένες πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὸν σκοπὸ τῆς ἐν λόγῳ ἐγκυκλίου, διευκρινίζοναι τὰ ἑξῆς:

α. Αἰτία τῆς ἐπικοινωνίας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μὲ τὸν ἱερὸ κλῆρο καὶ τὸν πιστὸ λαὸ τῆς Μητροπολιτικῆς ἐπαρχίας ἦταν ἡ ποιμαντικὴ εὐθύνη γιὰ μία ξεκάθαρη

παρουσίαση τῆς θεολογίας τῆς Ἐκκλησίας, ὅσον ἀφορᾶ στὴν μετοχὴ τῶν κτιστῶν (Τίμια Δῶρα, ἱερὲς εἰκόνες, ἱεροὶ ναοί) στὶς ἄκτιστες ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν ἐξ᾽ αὐτῆς καθαγιασμό τους.

Αὐτὴ ἡ ἀνάγκη προέκυψε, ἐπειδὴ ὁ ὀρθολογισμὸς σὲ συνδυασμὸ μὲ τὸν φόβο τῶν ἡμερῶν φάνηκε ἐμπράκτως ὅτι ἔθεσαν αὐτὴ τὴν ἀλήθεια στὸ περιθώριο τῆς σκέψης καὶ τῆς στάσης ἀκόμη καὶ πολλῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας. **Πρώτιστα ἡ Θεία Εὐχαριστία ἀλλὰ καὶ οἱ ἅγιες εἰκόνες καὶ ὁ εὐλογημένος χῶρος τῶν ναῶν μετέχουν αὐτῆς τῆς ἀκτίστου χάριτος. Γι᾽ αὐτὸ καὶ δὲν ἀποτελοῦν μέσα μεταδόσεως ἀσθενειῶν, ὅπως τεκμαίρεται καὶ ἀπὸ τὴν ἐμπειρία τοῦ Ὀρθοδόξου λαοῦ μας.** Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει αὐτομάτως, ὅτι οἱ πιστοὶ διαθέτουν μόνιμη ἀνοσία σὲ κάθε ἀσθένεια, μεταδοτικὴ ἢ μή, οὔτε ὅτι εἶναι ἀδύνατον κάτω ἀπὸ συγκεκριμένες συνθῆκες νὰ μεταδώσουν νόσους, ἀπὸ τὶς ὁποῖες πάσχουν, σὲ ἄλλους μέσῳ τῆς συναναστροφῆς ἐκτός, ἀκόμη καὶ ἐντὸς τῶν ἱερῶν ναῶν. Ἐννοεῖται ὅτι δὲν ἀναφερόμαστε στὰ ἴδια τὰ ἁγιαστικὰ μέσα, ὅπως εἶναι τὸ μέγιστο μυστήριο τῆς Θείας Μεταλήψεως. Ἂν ἴσχυε κάτι τέτοιο (ἀνοσία στὶς ἀσθένειες), οἱ πιστοὶ δὲν θὰ ἀρρώσταιναν ποτέ! Ἀντιθέτως μάλιστα, ἡ διδασκαλία καὶ ἡ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας διδάσκουν, ὅτι οἱ ἀσθένειες ἀποτελοῦν παιδεία καὶ ἐπίσκεψη Θεοῦ, ἀπαραίτητη γιὰ τὴν σωτηρία καὶ τὴν πνευματικὴ πρόοδο τῶν γνησίων τέκνων Του (βλ. ἐνδεικτικὰ τὴν δεινὴ ἀσθένεια τοῦ δικαίου Ἰὼβ ἢ τὸ φιλάσθενο τοῦ Μ. Βασιλείου).

β. Τονίστηκε ἡ σωτηριώδης διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν ἁγιότητα τῆς Θείας Εὐχαριστίας καὶ τῶν ἄλλων μυστηρίων καὶ ἁγιαστικῶν μέσων τῆς Ἐκκλησίας προκειμένου νὰ στερεωθεῖ ἡ πίστη τοῦ λαοῦ. Αὐτὴ ἡ πίστη ὅμως δὲν ἀναιρεῖ τὸ δικαίωμα καὶ τὴν εὐθύνη τῶν ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας νὰ προβοῦν σὲ συγκεκριμένες ἀποφάσεις, προκειμένου νὰ ἀποφύγουν τὴν ἄκαιρη πρόκληση τῶν ἐκτός ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ οἰκονομήσουν τὴν ὀλιγοπιστία ἀκόμη καὶ τῶν ἐντὸς αὐτῆς, τῶν μελῶν της. Ἂς μὴν ξεχνοῦμε ὅτι οἱ κλυδωνισμοὶ τῆς ὀλιγοπιστίας δὲν εἶναι ἄγνωστοι κατὰ τὴν πορεία τῶν πιστῶν ἀπὸ τὴν νηπιώδη πνευματικὴ κατάσταση στὴν πνευματικὴ ἐνηλικίωση. Μέγιστο παράδειγμα ἀποτελεῖ ἡ περίπτωση τοῦ Πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου Πέτρου, ὁ ὁποῖος καὶ ὀλιγοπίστησε, καὶ ἀρνήθηκε τὸν ἴδιο τὸν Χριστὸ σὲ καιρὸ πειρασμοῦ, γιὰ τὸν ὁποῖον μάλιστα εἶχε προειδοποιήσει καὶ δεηθεῖ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος: «Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων Σίμων, ἰδοὺ ὁ σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον· ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ ἵνα μὴ ἐκλίπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου.» (Λκ. 22,31-32) Ἔτσι λοιπὸν εἶναι ξεκάθαρο ὅτι, ὅταν οἱ ἀνὰ τὸν κόσμο ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας λαμβάνουν ὀδυνηρὲς ἀποφάσεις περιορισμοῦ τῆς τελέσεως τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν καὶ τῆς συμμετοχῆς τῶν πιστῶν στὴν θεία λατρεία, ὅπως στὴν τρέχουσα περίσταση, αὐτὸ γίνεται λόγῳ πατρικῆς συγκαταβάσεως καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν λαό.

Δὲν πρόκειται βεβαίως γιὰ Βαρλααμιτισμό, οὔτε γιὰ ὀλιγοπιστία, ἀλλὰ γι᾽ αὐτὸ ποὺ ὀνομάζουμε στὴν Ἐκκλησιαστικὴ γλῶσσα Οἰκονομία.

Σημειώνεται τέλος, ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ἐγκύκλιος προέκυψε μετὰ ἀπὸ πνευματικὴ συνδιάσκεψη πεπαιδευμένων θεολογικὰ κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ κατάθεση προτάσεων πρὸς τὸν Μητροπολίτη”.